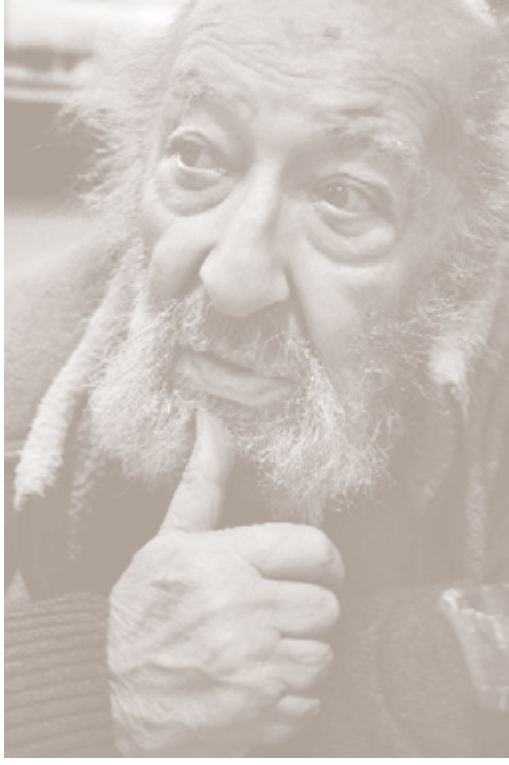

yaşayan klasikler

ARA GÜLER

Fotoğraf: Dr. Süleyman Gündüz

yaşayan klasikler

ARA GÜLER

FOTOĞRAF SERGİSİ 6 Mart – 6 Nisan 2014

KOPART

GALLERY

“İstanbul’un son şairi” ARA GÜLER

ÖMER FARUK ŞERİFOĞLU

Her şehrin ve zamanın ustaları, şairleri, mimarları vardır... İstanbul bu açıdan talihli bir şehir, İstanbul deyince akla onlarca isim gelir; Mimar Sinan gelir, Şair Nedim gelir, Ressam Hoca Ali Rıza gelir; Yahya Kemal, Nazım Hikmet, Orhan Veli, Bedri Rahmi, Ara Güler gelir...

İstanbul’un 20. yüzyılının en önemli tanığıdır Ara Güler, tanıklığın ötesinde kayda geçiren modern vakanüvisdir... Hep söyler ya “Ben foto muhabiri Ara Güler”, “fotoğraf sanatçısı” denilmesinden hoşlanmaz; bundandır: “Sanat olmasına lüzum yoktur fotoğrafın. Fotoğraf tarih olayıdır. Tarihi zapt ediyorsun, bir makina ile tarihi durduruyor, dünyanın görsel tarihini yazıyorsun...”

Ara Güler’in görsel tarihi İstanbul odaklı, doğallıkla; 20. Yüzyılın İstanbul’unu anlamak için onun eşsiz hazinesinden beslenmeden yol almak mümkün değildir... İstanbul’un son 60-70 yılına tanıklık eden Ara Güler’in öyle doyumsuz/ölümsüz kareleri vardır ki, bazı kareler, gerçeğini yok ettiğimiz için tek tanıktır!... Bugün dönüp geriye baktığımızda bu fotoğraflar olmasa, İstanbul’un kaybettiğini bile algılayamayacağız. İyi ki Ara Güler fotoğraflamış zamanında, iyi ki Ara Güler...

“Bundandır, hayatı dondurmuş hangi karesine, enstantanesine dokunursanız dokunun, birden bire harekete geçecek duygusunu insana aşılar: Şu vapur bacasından duman tütmeye koyulacak, şu köyünden bir daha dönmek üzere Sirkeci’ye ilk adımını atmış köylü yürüyüşünü sürdürecektir, kahve kokusu burnunuza gelecek, Boğaz’ın bir akıntısı alıp sizi karşı kıyıya atacaktır.” (Enis Batur, *İstanbul’un Son Şairi*)

Ara Güler, fotoğraflarının taşıdığı değer in farkında. “1950-60’lardan kalma İstanbul fotoğraflarım olmasa, o eski günler, bugün unutulmuş olacaktı. Eski İstanbul’dan hiçbir şey kalmadı. Şehrin estetiği değişti. Uygarlık ileriye gidiyor ama insanlar güzellik anlayışını kaybetti...” Şehrin şimdiki halinden hiç memnun değil. O kadar ki, artık İstanbul’un fotoğrafını bile çekmek istemiyor. Batı taklitçiliği, özenti ve kapitalizmin acımasızlığı yüzünden bütün özelliklerini kaybederek bambaşka

bir kimliğe büründü, onun deyimiyle “enayi bir şehir” haline gelen İstanbul’da çekebileceği hiç bir şey kalmadığını düşünüyor: “Şimdiki İstanbul, İstanbul değil ki, adı İstanbul, ama kendisi başka bir şehir. Ben İstanbul’un son günlerine şahit olabildim. Sizse ölüsünü görüyorsunuz!”

İstanbuldur Ara Güler, kendi deyimiyle bir “Beyoğlu bıçkını”. İstanbul’u iyi bilir, İstanbul da onu tanır, ezelden... Ara Güler olabildiğince engin gönüllü bir insandır. Diline yakışan küfürbazlık, içindeki muzip –ele avuca sığmaz– çocuk imgesini yitirmeden yaşadığının kanıtıdır. Boş konuşmayı sevmez, karşısındakinin dikkatini canlı tutar, üç cümlede bir sorar, “Anladın mı?”

Ara Güler kimdir?

16 Ağustos 1928’de İstanbul/Beyoğlu’nda dünyaya gelir. Babası dönemin eczacılarından Dacat Bey’dir. Ermeni asıllı Derderyan/Güler ailesi vaktiyle Giresun/Şebinkarahisar’dan İstanbul’a göç etmiştir.

“Ailem gayet varlıklı bir aile. Beyoğlu’nda ecza deposu vardı babamın, tek çocuğum. İyi bir şekilde büyüdüm. Annem hayatında mutfağa girmemiştir. Hizmetçiler vardı, bir de dadı eklenmiş ben doğunca. Uslu bir çocuktum. Kurşun askerlerle oynardım. Annemin adı Verjin, babamın Dacat. Çanakkale Savaşı’na katılmıştır babam. Büyük kimyacıydı babam. Çok rahat bir hayat yaşadım. Yazları Suadiye’de otururduk, Büyükkada’da otururduk. Kışları Talimhane’deydik, sonra buraya Galatasaray’a geldik.”

1951’de Getronagan Ermeni Lisesini bitiren Ara Güler, öğrencilik yıllarında sinema sektörünün farklı bölümlerinde çalışır, Muhsin Ertuğrul’un çıraklığını yapar, tiyatro ve oyunculuk eğitimleri alır. Sinema tutkusunun peşinde, rejisör ve oyun yazarı olmak hayalindedir. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi’nde okurken *Yeni İstanbul* gazetesinde çalışmaya başlar, bazı gazete ve edebi dergilerde Ermenice öyküler yayımlar. Kariyerini hem gazetecilik, hem de fotoğraf çekerek, çok yönlü devam ettirmek arzusundadır.

“Aslında herkes zannediyor ki ben birdenbire fotoğrafa başladım. Halbuki fotoğrafa başlamadım, sinemayla başladım. Çünkü babam bana 15 yaşındayken, sinema oynatma makinesi aldı. Bu makine 35 mm’lik Erneman Kinox marka bir makineydi.”

1953 yılında Magnum’un kurucusu Henri Cartier Bresson’la tanışmasıyla önünde yeni bir sayfa açılır; dünyanın seçkin ajanslarından Magnum Ajansı’nın fotoğrafçıları arasına girer. 1954’de *Hayat* dergisinin fotoğraf editörlüğünü üstlenir, takip eden yıllarda *Time Life*, *Paris Match* ve *Der Stern* dergilerinin yakın doğu foto muhabirliğini üstlenir. O yıllardaki başarılı işleri ile İngiltere’de yayımlanan *Photography Annual*

antolojisinde dünyanın en başarılı yedi fotoğrafçısından biri olarak duyurulur. 1962'de Almanya'da, dünyada sayılı fotoğrafçıya verilen "Master of Lecia" unvanını alır. İsviçre'de yayınlanan Camera dergisi bir özel sayı hazırlar. Japonya'da yayınlanan *Photography of The World* antolojisinde, Ara Güler ve dünyanın saygın fotoğrafçılarından Richard Avedon'un fotoğraflarına özel bölüm ayrılır.

1967'de Kanada'da açılan "İnsanların Dünyasına Bakışlar" sergisinde, 1968'de New York Modern Sanatlar Galerisi'nde düzenlenen "Renkli Fotoğrafın On Ustası" adlı sergide; aynı yıl Almanya'da, Köln'de Fotokina Fuar'ında fotoğrafları sergilenir. 1971'de Lord Kinross'un Hagia-Sophia (Ayasofya) kitabının fotoğraflarını çeker.

Bu arada bütün dünyayı gezerek foto röportajlar yapar; İsmet İnönü, Winston Churchill, Indira Gandhi, Arnold Toynbee, John Berger, Bertrand Russel, Bill Brandt, Alfred Hitchcock, Ansel Adams, Imogen Cunningham, Salvador Dali, Picasso gibi birçok ünlü kişi ile röportajlar yapar.

"Babamın ölümü bana çok koydu ama ağlamadım. Babam ölünce evin ipotek borcu varmış, ödedim ödedim bitmedi. Suratsız dolaşıyorum. Tercüman'da Kemal Ilıcak gördü beni, "Niye suratın böyle, neyin var" dedi. Anlatım, "Anasını satayım, olan paraya olsun" dedi, bastı düğmeye "Ara Ağabey'e şu kadar ödeyin" dedi. Bütün borcu ödedi, hiç kimse yapmadı bana böyle bir şey. Kemal parayı geri istemedi. Ben de bir şey demedim. Ona röportajlar yaptım. Bunu Nazlı Ilıcak da bilmez oğlu da bilmez. Bir de Sabahattin Eyüboğlu'nun Ara olmamda çok büyük payı vardır."

"Günün birinde uyandım ve dedim ki; siyasetçilerin fotoğraflarını çekip duruyoruz. Niye bunları çekiyorum? Bunlar mı mühim, yoksa sanatçılar mı mühim. Hiç şüphesiz ki yüz bin kere daha büyük adamdır sanatçı. İşte ondan sonra sanatçılarla röportajlar yapmaya ve fotoğraflar çekmeye başladım. Dünyanın her yerine gittim. Picasso'dan Salvador Dali'ye kadar gittim ve çektim."

90. yaş günü için hazırlanan Picasso Metamorphose et Unite için Picasso ile foto röportaj yapar. 1972'de Amerika Birleşik Devletleri'ne davet edildi ve bu davete katılan pek çok sahne ve siyaset dünyasından tanınmış simaların fotoğraflarını çeker ve bu fotoğrafları *Yaratıcı Amerikalılar* adı ile dünyanın pek çok kentinde sergiler.

1979'da Türkiye Gazeteciler Cemiyeti'nin "foto muhabirliği" ödülünü alır. 1986'da Prof. Dr. Abdullah Kuran'ın yazdığı *Mimar Sinan* kitabının fotoğraflarını çeker. Bu kitap 1987'de İngilizce olarak yayınlanır. Yıllarca üstünde çalıştığı Mimar Sinan eserlerinin fotoğrafları, 1992'de *Sinan, Architect of Soliman the Magnificent* adıyla yayımlanır.

Türkçe, Ermenice ve İngilizce birçok dilde 30 kadar albüm-kitap yayımlayan Ara Güler hakkında çok sayıda kitap ve tez çalışması yapılmıştır. Hakkında yayımlanan en kapsamlı kitap 2009'da Nezih Tavlâş'ın hazırladığı ve Fotoğrafevi'nin yayımladığı, büyük ustanın hayatını anlatmanın yanı sıra tanık olduğu olaylar ve hatıralarla bir belgesel niteliğindeki, *Foto Muhabiri - Ara Güler'in Hayat Hikayesi*'dir.

Leica marka makinalarıyla çektiği fotoğraflarının büyük bir bölümü halen, Paris Bibliotheques'de, ABD'de Rochester Georg Eastman Müzesi'nde Nebraska Üniversitesi Sheldon Koleksiyonu'nda, Köln Mueseum Ludwing'de, Das Imaginare Photo Museum'da sergileniyor.

2009 yılında ABD'de saygın bir kurum olan Lucie Vakfı Uluslararası Fotoğraf Ödüllerinin en önemlisi olan "Hayat Boyu Başarı" ödülüne layık görülür. Son yıllarda uzun yolculuklardan kaçınan Ara Güler'in yerine törene katılan asistanının konuşması çok kısa ve anlamlıdır: "Ara Güler, fotoğrafı çok önemli bir meslek olarak görüyor. Size şunu iletmemi istedi; bir beyin cerrahının işi ne kadar önemliyse, foto muhabirinin ya da fotoğrafçının işi de o kadar önemli ve profesyonellik gerektiren bir iştir."

İnsansız fotoğraf olmaz

Ona göre fotoğraf görünenin görüldüğü şekliyle çekilmesinden ibarettir ve fotoğraf yalan söylemez. Çünkü dili yoktur yalan konuşmak için... Gerçeği yansıtmak, sanat olmasından daha mühimdir ve eğer fotoğrafın sanat yönü varsa da ikinci plandadır...

"Dünyada her şey insanlar için yapılır" diyor Ara Güler: "İnsan olmadığı zaman hayat olmaz. Onun için benim fotoğraflarımda hep insan vardır. İnsan sevgisini kaybetmişse hiçbir şeyin önemi yoktur aslında. En mühim şey insan sevgisidir. Her şey buna bağlıdır. İnsan sevgisi oldukça fotoğraf da gelişecektir. Çünkü her şey, insan içindir. Sevgisiz insan, insansız da fotoğraf olmaz."

"Ben gazetecilik hayatım boyunca çok önemli üç iş yaptığıma, bunlarla insanlık tarihine hizmet ettiğime inanıyorum. Birincisi Nuh'un Gemisi röportajıdır. 1960 yılında, Harita Genel Müdürlüğü'nde bir harita çizilirken Ağrı Dağı'nda çekilmiş bir fotoğrafta bir iz tespit ediliyor, 'bu olsa olsa 'Nuh'un Gemisi'dir' deniyor. Bu fotoğraf basılmak üzere Hayat mecmuasına hediye ediliyor, ama bunun dışında hiçbir bilgi yok. Bunun üzerine ben röportaj için gittim. Ben bir askeri uçaktayım, karadan da çok sayıda asker arama faaliyetine katılıyor. Havada toplam dokuz dalış yaptıktan sonra bir ize rastladık. Gördüğüm, fotoğraflarını çektiğim şey eğer, Nuh'un Gemisi ise bunu dünyada ilk gören benim. Bu röportaj tüm dünyada 100'ün üstünde sattı, röportajı Magnum dağıttı... İkinci önemli röportajım, 1962'de yaptığım Aphrodisias'tır. Burada 1812'de kazı yapılıyor ve öyle bırakılıyor. Aradan 150 sene

geçtikten sonra oraya ilk ben gidiyorum, araştırıyorum, fotoğraf çekiyorum ve bu röportaj da tüm dünyada 130 defa satıldı... İlk Nemrut Dağı röportajını da dünyada ilk kez ben yaptım. Bu röportaj da 100'ün üstünde satıldı.”

“İnsan hayatında 100 fotoğraf çekse, çok büyük fotoğrafçı sayılmalıdır. Bir fotoğrafçıdan geriye 100 fotoğraf kalması, çok büyük bir şeydir. Bir romancı için de böyledir. Hugo'dan geriye ne kalmıştır? Cervantes sadece bir roman mı yazmıştır? Ama sadece Don Kişot kalmıştır. Ben 20-30 fotoğrafla insanların aklında kalırsam kendimi büyük bir iş yapmış sayarım.”

Ben olmasaydım Türk edebiyatı 'yüz'süz kalacaktı

Orhan Veli'nin yüzü, sigarasını tutuşturduğu kibrit aleviyle aydınlanmış; başında hasır şapkası, ayağında keten pantolonuyla Sait Faik; saçlarını özenle tarayan Behçet Necatigil'in yüzünde hep o müşfik baba hali; Necip Fazıl, Halide Edip, Bedri Rahmi Eyüboğlu, Eflatun Cem Güney, Füzûzan, Oğuz Atay, Tarık Buğra, Nazım Hikmet, Peyami Safa, Attila İlhan, Cemal Süreya ve daha niceleri. Ara Güler'in objektifinde hayat bulan, 100 Yüz. Yirmi yaşından bu yana gazetecilik yapan ve dostluk kurduğu yazarları, sanatçıları çoğunlukla bir sohbet esnasında ya da bir gezintide, gündelik işin bir parçasıymış gibi fotoğraflayan Ara Güler, “İyi ki de çekmişim o fotoğrafları, ben olmasaydım, Türk edebiyatı yüz'süz kalacaktı.” diyor. Fotoğrafların büyük kısmı, sıcak dost ortamlarında çekilmiş olsa da mesleğe ilk başladığı yıllarda kendi deyimiyle ‘tıfıl’ bir foto muhabiriyken Halide Edip'in karşısında heyecanlandığını itiraf ediyor. “Bunlar bizim dünyamızı kuran adamlar, Ahmet Hamdi Tanpınar'ı, Halide Edip'i okumayan bir insan nasıl olgunlaşır?”

Sanatçı olmak kolay değildir, evliyadır sanatçı!” diyen Ara Güler'e göre, insanın gittiği yol ne kadar bilinçli ve derinse insan da o kadar hayatın içindesindir. “Sanatçı olmak yaptığı işe yaşamını adamaktır” diyen Ara Güler, her konuşmasında kendisinin sanatçı olmadığını söylese de, “oldum” demenin aslında insanın bittiği yer olduğunun bilincindedir.

Ara Güler'in çok istediği halde fotoğrafını çekemediği üç isim var; Einstein, Jean Paul Sartre ve Chaplin, “Einstein'ın zamanında çok genç ve meslekte yeniydim. *Hayat* mecmuasında çalışıyordum o yıllarda. Einstein nerede, ben nerede, kimse göndermez ki gidip çekeyim. Sartre'a gelince, Paris'te Delambre Sokağı'nda, 9 numaralı binanın üçüncü katında oturuyordu. Aynı binanın ikinci ve üçüncü katında ünlü bir fotoğraf laboratuvarı vardı. Oraya her gidişimde Sartre ile karşılaşmayı umuyordum. Gerçi Montparnasse kahvelerinde otururken birkaç fotoğrafını çektim; ama bu benim istediğim tarzda fotoğraflar değildi.” Chaplin'e ulaşmak için verdiği mücadeleyi ise şöyle anlatıyor: “Onun resmini çekmek için çok uğraştım, herkesi

araya koydum, hatta mektup bile yazdım; ama bir sonuç çıkmadı. İsviçre’de evinin bulunduğu Vevey’e gittim; kar, kış kıyamet demeden sabahtan akşama kadar kiraladığım taksinin içinde, günlerce evinin önünde bekledim. Son gün karısı, yarım saatliğine beni eve kabul etti, çay ikram etti. Ama Chaplin yoktu, biliyordum üst kattaydı. Konuşursan konuşuyor ama fotoğrafının çekilmesini istemiyordu. İnsanlığın zihnine dünyanın en cevval adamı olarak yerleşmiş bir imajı bozmamak için o günkü görünüşüyle ortaya çıkmak, felçli görülmek istemiyordu. Haklıydı... Benim gibi, kuşkusuz o da biliyordu ki elimdeki fotoğraf makinesi acımasızdı.”

En iyi fotoğrafını çekemedi bu dünyadan gideceğini düşünüyor. Aslında insanın daima en iyiye doğru yürüdüğünü, ne var ki oraya ulaşmadan yaşama yolunu tamamlayacağına inanıyor. Çünkü ona göre insan doğduğu andan itibaren ölmeye başlar. “Elli, altmış, yetmiş, seksen yıl boyunca neyi bekleriz, ölmeyi tabii ki; arada da oyalanırız işte.” diyen Ara Güler bunu bilir ve her güne ‘yeni ve güzel bir gün’ gözüyle bakarken hayata da bir o kadar bağlıdır.

Ara Güler her güne ‘yeni ve güzel bir gün’ gözüyle bakmayı da ihmal etmiyor ve ekliyor: “Yaşam size verilmiş boş bir filmidir. Her karesini mükemmel bir biçimde doldurmaya çalışın.”

Kitaplarından bazıları

Young Turkey (Mariana Noris, 1964)
Yaratıcı Amerikalılar (Amerikan Haberler Merkezi, 1975)
Gören Göz İçin Fikret Mualla (Cem Yayınları, 1980)
İstanbul Şarkısı (TTOK, 1987)
Ara Güler'in Sinemacıları (Hil Yayınları, 1989)
Sinan, Architect of Soliman the Magnificent (Editions Arthaud, Thames&Hudson,1992)
Living in Turkey (Albin Michel, Thames&Hudson, Archipelago Press, 1993)
Eski İstanbul Anıları (Dünya Yayınları, 1994)
Bir Devir Böyle Geçti, Kalanlara Selam Olsun (Ana Yayıncılık, 1994)
Yitirilmiş Renkler (Dünya Yayıncılık, 1995)
Yüzlerinde Yeryüzü (Ana Yayıncılık,1995)
Ara Güler'e Saygı (YGS Yayınları 1998)
Babilden Sonra Yaşayacağız (Kısa hikâyeler, Aras Yayınevi, 1996)
*İstanbul des Djinn*s (Fata Morgana, 2001)
Yeryüzünde Yedi İz (Yapı Kredi Yayınları, 2002)
100 Yüz (Yapı Kredi Yayınları, 2003)
Retrospektif – 50 Yıl Fotojurnalizm (YGS Yayınları, 2004)
Ara Güler (Antartist Yayınları, 2005)
Ara'dan Yetmişyedi Yıl Geçti (Fotografevi, 2005)
Beyaz Güvercinli Adam (Fotografevi, 2007)
Ara Güler (Hachette, 2007)
Afrodisias Çılgılığı (Yapı Kredi Yayınları, 2008)
Ara Güler's İstanbul (Thames&Hudson, 2009)
Foto Muhabiri Ara Güler, Nezih Tavlâş (Fotoğrafevi, 2009)
Kumkapı Ermeni Balıkçıları (Aras, 2010)
İstanbul'u Dinliyorum (Masa, 2011)
Ressam Portreleri (Masa, 2011)
Creating The 20th Century (Didier/Hatier, 2011)

Salacak açıklarında balıkçı tekneleri, 1971

Günbatımında Şemsipaşa Cami, 1990

Bayramda Süleymaniye Cami ve mahya, 1979

Akşam ışığında Süleymaniye Cami, 1973
Günbatımında Edirne Selimiye Cami, 1990

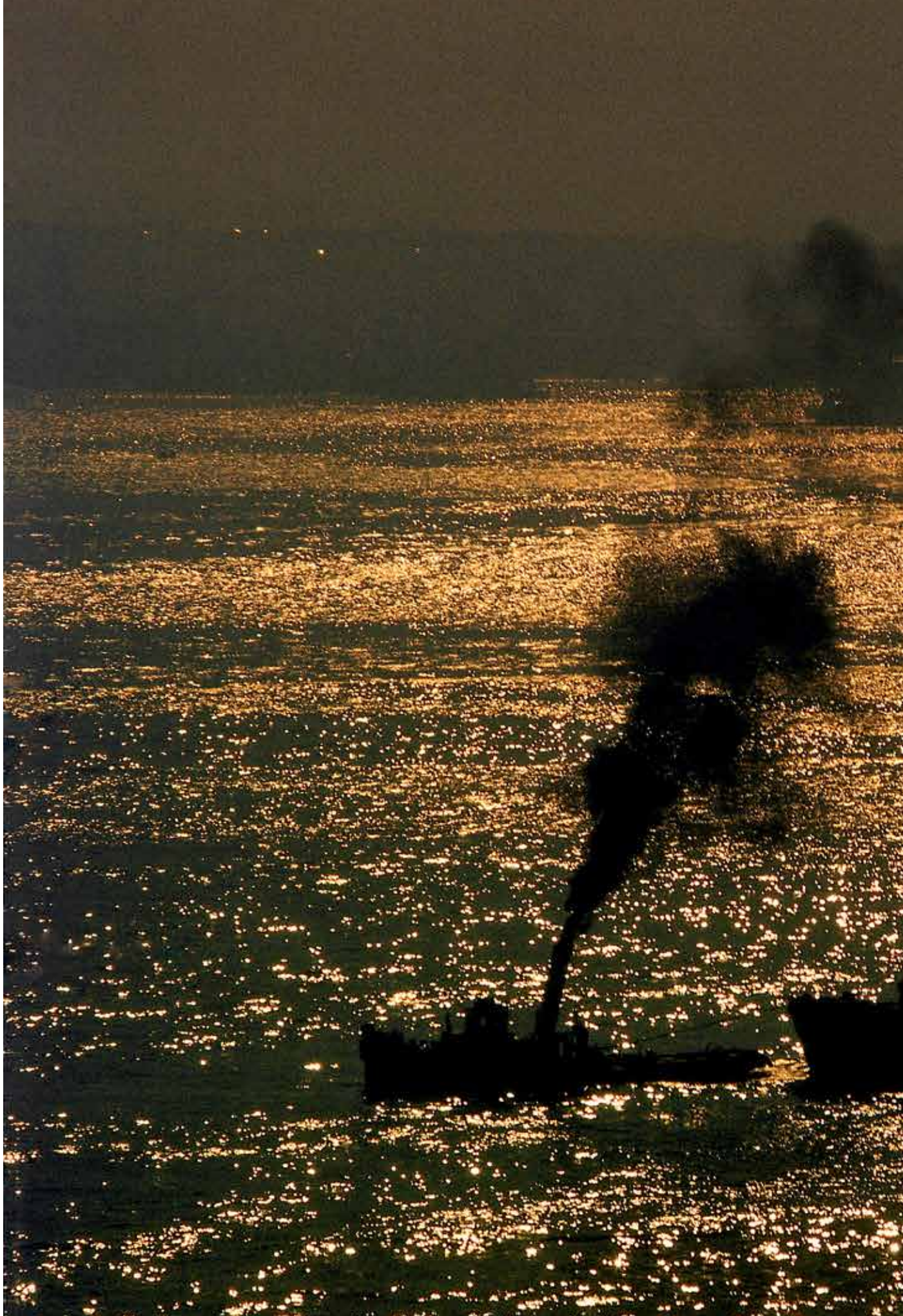

Günbatımında Şemsipaşa Cami, 1972

Günbatarken Süleymaniye Cami, 1990

Kabataş önünden
geçen mavnalar,
1972

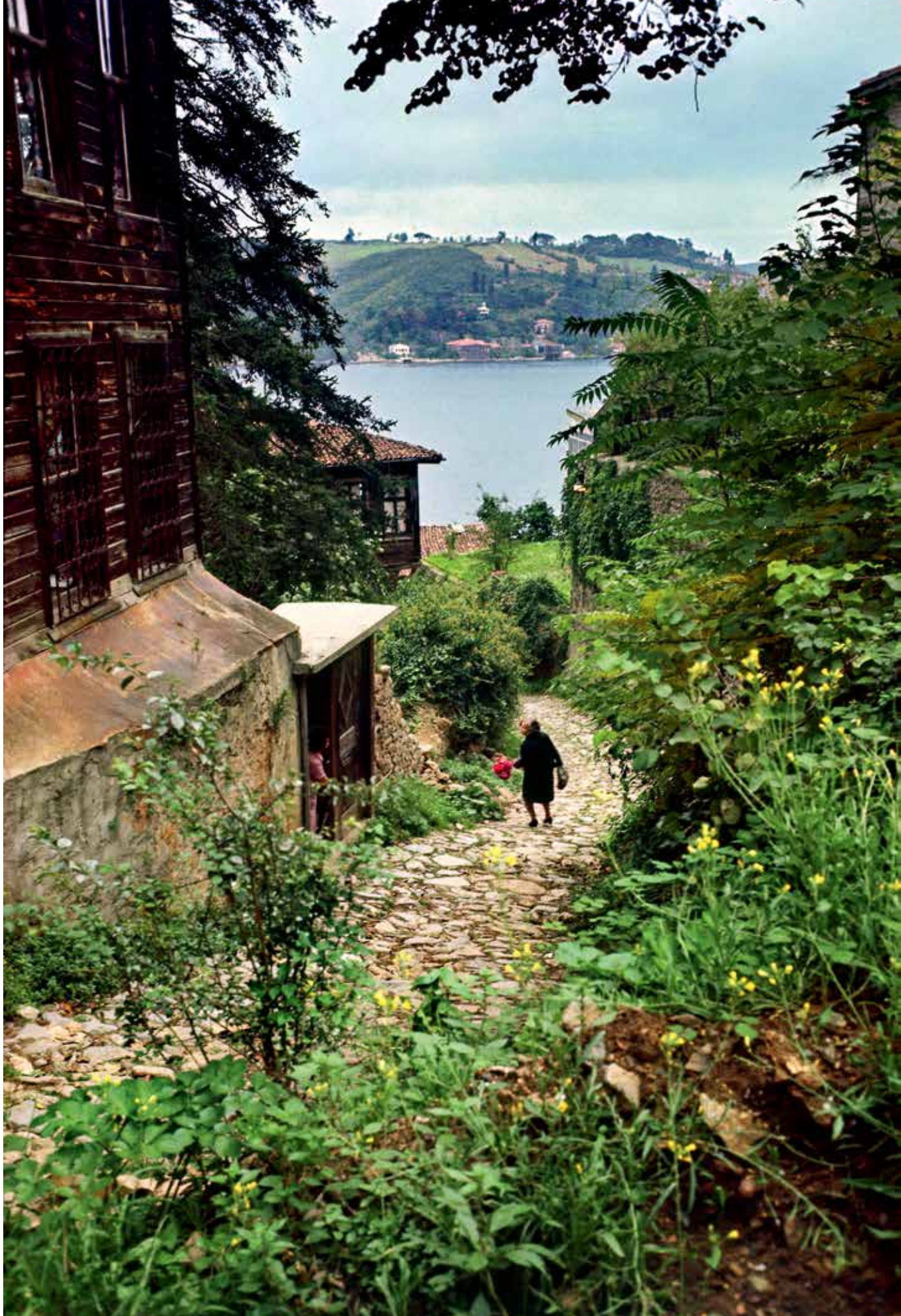

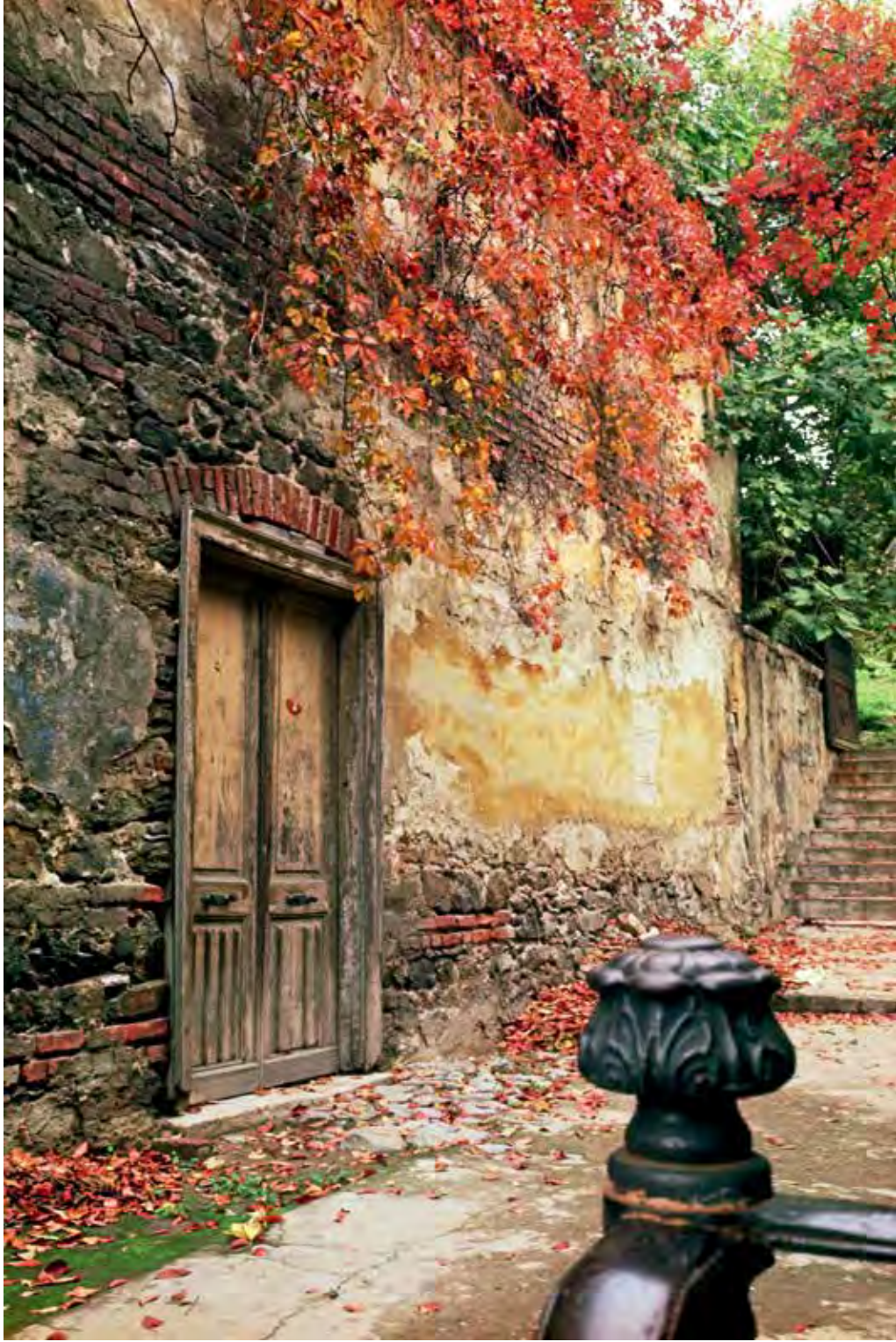

Karaköy İskelesi'nde yolcu vapuru ve Galata Köprüsü, 1966

Haliç'te mavnalar ve Yeni Cami, 1964

Rumelihisari, 1962

Beşiktaş Serencebey'de bir sokak, 1972

Kanlıca tepelerinden Boğaziçi, 1993

Üsküdar'da Çürüksulu Yalısı, 1993

Kapalıçarşı Bedesten’de bir satıcı, 1957

Sirkeci, 1968

Galata Mevlevihanesi, 1967

Galata Mevlevihanesi, 1999

Edirne Eski Cami, 1956

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مِنْ الْقُرْآنِ

فَاتِحَةُ

Haliç'te mavnalar, 1958

Edirne Eski Cami, 1956

Akşamüstü Kandilli'den kalkan bir Boğaz vapuru, 1969

"Şıp deyip geçer köprü'nün altından" Orhan Veli.
Karaköy, 1961

Eminönü, 1962

Marmara'da gece ışıltısı, 1975

Boğaziçi'nde buzlar, 1954

Galata Köprüsü üzerinde iskeleler, 1958

Karaköy, 1959

Karaköy'den Süleymaniye, 1956

Galata Köprüsü'nde balıkçı sandalları, 1958

Kumkapı'da kurumaya bırakılmış balık ağıları, 1958

Haliç sandalcıları, 1956

Karaköy'den Galata Köprüsü ve Eminönü, 1954

Eminönü Yemiş İskelesi, 1960

Kar yağarken Galatasaray Meydanı, 1960

Kumkapi'da balıkçı barınakları, 1958

Sarayburnu önünden Boğaziçi'ne giden vapurlar, 1975
Sabahın ilk ışıklarında Kumkapı balıkçıları limana dönüyor, 1950

Bir öğle vakti Galata Köprüsü, 1954

Galata Köprüsü, 1952

Yeni Cami minaresinden
Galata Köprüsü, 1965

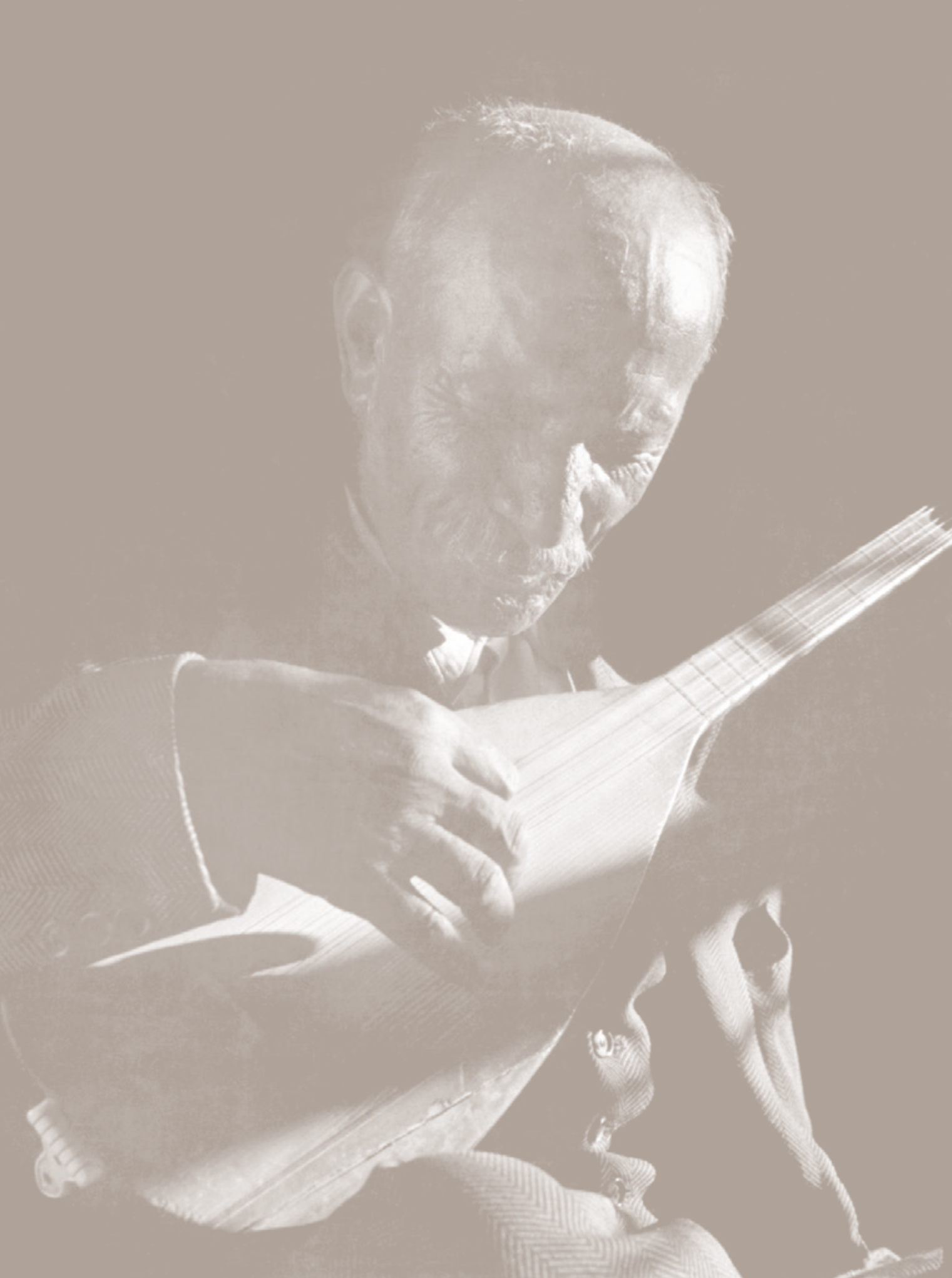

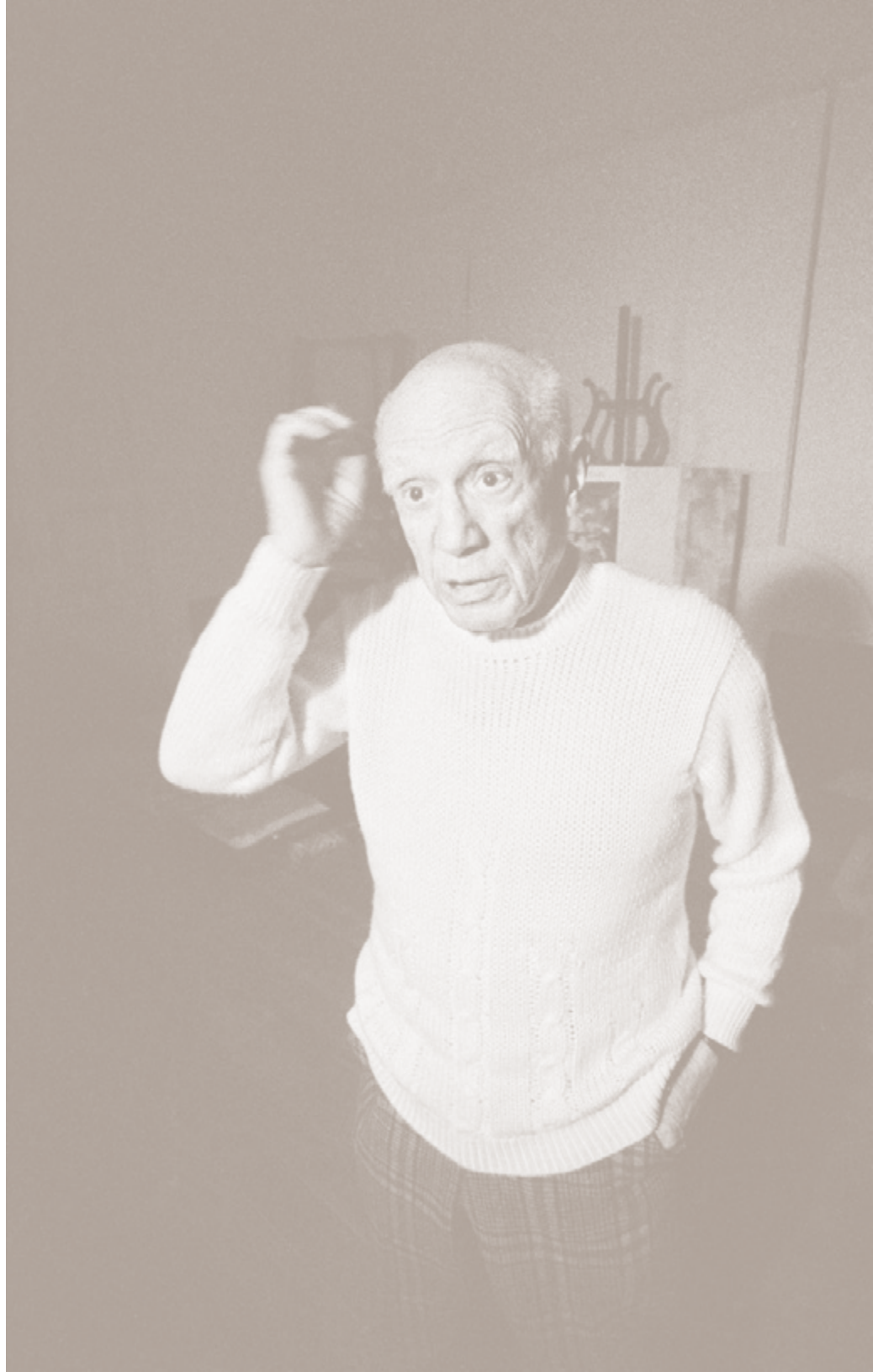

Beykoz İskelesi, 1961
Beyazıt Meydanı, 1965

Aşık Veysel, Sivas, 1956
Pablo Picasso, Paris, 1971

Salvador Dali, Paris, 1971

Yaşayan Klasikler
Ara Güler

Kopart Gallery
Cemil Topuzlu Caddesi, Mahur Sokağı
Site Apt., No: 37/A Kadıköy, İstanbul, Türkiye
info@Kopartgallery.coTel: +90 216 565656

Koordinasyon
Ozan Pekçetin
Tuğsan Pekçetin

Küratör
Ömer Faruk Şerifoğlu

Katalog tasarımı
Ersu Pekin

Baskı
Mas Matbaacılık San. ve Tic. A.Ş.
Hamidiye Mahallesi
Soğuksu Caddesi No: 3
34408 Kağıthane/İstanbul
Tel: 0212 294 10 00
Faks: 0212 294 90 90
info@masmat.com.tr
Sertifika No: 12055

Kopart Gallery'de 6 Mart–6 Nisan 2014
tarihleri arasında gerçekleştirilen
“Yaşayan Klasikler–Ara Güler” sergisi için
hazırlanmış, 1.000 adet basılmıştır.